

HATÁROZATOK

A TANÁCS HATÁROZATA

(2014. december 4.)

a joghatósági megállapodásokról szóló, 2005. június 30-i Hágai Egyezménynek az Európai Unió nevében történő jóváhagyásáról

(2014/887/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 81. cikke (2) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére,

mivel:

- (1) Az Európai Unió a bírósági határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapuló, közös igazságügyi térség létrehozásán munkálkodik.
- (2) A joghatósági megállapodásokról szóló, a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia égisze alatt 2005. június 30-án megkötött egyezmény (a továbbiakban: az egyezmény) jelentősen hozzájárul a felek nemzetközi kereskedelmi ügyletekkel kapcsolatos autonómiájának, valamint az ilyen ügyletek bírósági rendezése kiszámíthatóságának növeléséhez. Az egyezmény kellő jogbiztonságot biztosít a felek számára azzal kapcsolatban, hogy joghatósági megállapodásukat tiszteletben tartják, és hogy a kikötött bíróság által hozott ítélet elismerhető és végrehajtható lesz nemzetközi ügyekben.
- (3) Az egyezmény 29. cikke lehetővé teszi a regionális gazdasági integrációs szervezetek, például az Európai Unió számára, hogy az egyezményt aláírják, elfogadják, jóváhagyják, illetve csatlakozzanak hozzá. Az Unió 2009. április 1-jén, a 2009/397/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban írta alá az egyezményt, feltételezve annak egy későbbi időpontban történő megkötését.
- (4) Az egyezmény érinti a felek választásán alapuló joghatósággal és az ennek eredményeképpen hozott ítéletek elismerésével és végrehajtásával kapcsolatos másodlagos uniós jogszabályokat, különösen a 44/2001/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾, amelyet 2015. január 10-től az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ vált fel.
- (5) Az 1215/2012/EU rendelet elfogadásával az Unió előkészítette az egyezménynek az Unió nevében való jóváhagyását azáltal, hogy összhangot biztosított a polgári és kereskedelmi ügyekben történő joghatóság-kikötésre vonatkozó uniós szabályok és az egyezményben foglalt szabályok között.
- (6) Az egyezmény aláírásakor az Unió az egyezmény 30. cikkének megfelelően nyilatkozott arról, hogy az egyezmény által szabályozott valamennyi kérdésben hatáskörrel rendelkezik. Ennek következtében az egyezmény – az Unió általi jóváhagyásából fakadóan – a tagállamokra nézve kötelező.
- (7) Emellett az egyezmény jóváhagyásakor az Uniónak egy, a 21. cikk alapján lehetővé tett nyilatkozatot kell tennie, miszerint a biztosítási szerződéseket általánosságban – bizonyos jól körülhatárolt kivételekkel – kizárja az egyezmény hatálya alól. A nyilatkozatnak az a célja, hogy fenntartsa a biztosítási kötvény jogosultja, a biztosított fél és a kedvezményezett számára védelmet biztosító, a 44/2001/EK rendelet alapján biztosítási ügyekben alkalmazandó joghatósági szabályokat. A kizárásnak arra kell korlátozódnia, ami a biztosítási szerződésekre a gyengébb felek érdekeinek védelméhez szükséges. Ennélfogva nem indokolt a kizárásnak sem a viszontbiztosítási szerződésekre, sem a nagykockázatokhoz kapcsolódó szerződésekre történő kiterjesztése. Célszerű ugyanakkor, hogy az Unió egyoldalú nyilatkozatot tegyen, amelyben kijelenti, hogy az egyezmény alkalmazása során szerzett tapasztalatok fényében a későbbiekben ártértekelheti a 21. cikk szerinti nyilatkozata fenntartásának szükségességét.

⁽¹⁾ A Tanács 2009. február 26-i 2009/397/EK határozata a joghatósági megállapodásokról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében történő aláírásáról (HL L 133., 2009.5.29., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2000. december 22-i 44/2001/EK rendelete a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 12., 2001.1.16., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. december 12-i 1215/2012/EU rendelete a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

- (8) A 44/2001/EK rendelet az Egyesült Királyságra és Írországra nézve kötelező, így részt vesznek e határozat elfogadásában és alkalmazásában.
- (9) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács az Európai Unió nevében jóváhagyja a joghatósági megállapodásokról szóló, 2005. június 30-i Hágai Egyezményt (a továbbiakban: az egyezmény) ⁽¹⁾.

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap az egyezmény 27. cikkének (4) bekezdésében említett jóváhagyó okiratnak az Unió nevében történő letétbe helyezésére jogosult személy(ek) kijelölésére.

A jóváhagyásról szóló okiratnak az első albekezdésben említett letétbe helyezésére 2015. június 5-től számított egy hónapon belül kerülhet sor ⁽²⁾.

3. cikk

(1) Az egyezmény 27. cikkének (4) bekezdésében említett jóváhagyó okirat letétbe helyezésekor az Unió az egyezmény 21. cikkével összhangban nyilatkozatot tesz a biztosítási szerződésekről.

A nyilatkozat szövegét e határozat I. melléklete tartalmazza.

(2) Az egyezmény 27. cikkének (4) bekezdésében említett jóváhagyó okirat letétbe helyezésekor az Unió egyoldalú nyilatkozatot tesz.

A nyilatkozat szövegét e határozat II. melléklete tartalmazza.

4. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 4-én.

a Tanács részéről

az elnök

A. ORLANDO

⁽¹⁾ Az egyezmény szövegét az aláírásról szóló határozat szövegével együtt hirdették ki a Hivatalos Lapban (HL L 133., 2009.5.29., 3. o.).

⁽²⁾ A Tanács Főtitkársága az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi az egyezménynek az Unió vonatkozásában való hatálybalépése napját.

I. MELLÉKLET

Az Európai Unió által a joghatósági megállapodásokról szóló, 2005. június 30-i Hágai Egyezmény (a továbbiakban: az egyezmény) jóváhagyásakor teendő, az egyezmény 21. cikke szerinti nyilatkozat

A biztosítási szerződések egyes típusainak az egyezmény hatálya alóli kizárásáról szóló ezen nyilatkozat célja bizonyos olyan biztosítási kötvény jogosultak, biztosított felek és kedvezményezettek védelme, akik az EU belső jogszabályainak értelmében különleges védelemben részesülnek.

- (1) Az Európai Unió az egyezmény 21. cikkének megfelelően nyilatkozik arról, hogy – az alábbi (2) bekezdés szerinti kivételekkel – biztosítási szerződésekre nem alkalmazza az egyezményt.
- (2) Az Európai Unió a következő esetekben alkalmazza az egyezményt a biztosítási szerződésekre:
 - a) amennyiben a szerződés viszontbiztosítási szerződés;
 - b) amennyiben a joghatósági megállapodás a jogvita keletkezését követően jött létre; vagy
 - c) amennyiben az egyezmény 1. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül, a joghatósági megállapodás a biztosítási szerződés megkötésének időpontjában azonos szerződő államban lakóhellyel, székhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező biztosítási kötvény jogosult és biztosító között jött létre, és amely a káresemény külföldön történő bekövetkezése esetén is az említett állam bíróságainak joghatóságát köti ki, amennyiben az ilyen megállapodás az említett állam jogával nem ellentétes; vagy
 - d) amennyiben a joghatósági megállapodás olyan biztosítási szerződéssel kapcsolatos, amely a következő, nagykockázatnak minősített kockázatok közül egyre vagy többre vonatkozik:
 - i. minden olyan kár vagy veszteség, amely a következők kereskedelmi célú használatával kapcsolatos veszélyből származik vagy az alábbiakat érinti:
 - a) tengerjáró hajók, part menti vagy nyílt tengeri létesítmények vagy folyami és csatornán használt hajók, tavi hajók;
 - b) légi járművek;
 - c) vasúti gördülőállomány;
 - ii. fuvarozott áru vagy poggyász károsodása vagy azt érintő veszteség, tekintet nélkül a szállítás módjára;
 - iii. olyan felelősség – az utasok testi sérülésének, valamint poggyászuk elvesztésének és kárának kivételével –, amely a következők használatából vagy üzemeltetéséből származik:
 - a) az i. pont a) alpontjában említett tengerjáró hajók, létesítmények vagy hajók;
 - b) légi járművek, amennyiben azon szerződő államnak a joga, amelynek területén a légi járművet lajstromozták, nem tiltja az ilyen kockázatok biztosítását érintő joghatósági megállapodást;
 - c) vasúti gördülőállomány;
 - iv. minden felelősség – az utasok testi sérülésének, valamint poggyászuk elvesztésének és kárának kivételével –, a ii. pont szerinti fuvarozott áruval vagy poggyással okozott veszteséggel vagy kárral kapcsolatban;
 - v. az i. pontban említett hajók, létesítmények, légi járművek vagy vasúti gördülőállomány használatával vagy üzemeltetésével kapcsolatos pénzügyi veszteség, különösen fuvar- vagy charterveszteség;
 - vi. az i–v. pontban említett kockázatokkal kapcsolatos kockázatok vagy érdekek;
 - vii. hitelkockázatok és kezési biztosítási kockázatok abban az esetben, ha a biztosításikötvény-tulajdonos hivatászerűen ipari vagy kereskedelmi tevékenységet folytat, illetve szellemi szabadfoglalkozású, valamint az ilyen tevékenységhez kapcsolódó kockázatok;
 - viii. minden egyéb olyan kockázat, amelynek esetében a biztosításikötvény-tulajdonos által folytatott üzleti tevékenység a következő kritériumok közül legalább kettőt meghalad:
 - a) 6,2 millió EUR összegű mérlegfőösszeg;
 - b) 12,8 millió EUR összegű nettó forgalom;
 - c) a pénzügyi év során átlagosan 250 alkalmazott.

II. MELLÉKLET

Az Európai Unió által a joghatósági megállapodásokról szóló, 2005. június 30-i Hágai Egyezmény (a továbbiakban: az egyezmény) jóváhagyásakor teendő egyoldalú nyilatkozat

Az Európai Unió az alábbi egyoldalú nyilatkozatot teszi:

„Az Európai Unió nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az egyezmény alkalmazása során szerzett tapasztalatok fényében a későbbiekben megfontolja az egyezmény 21. cikke szerinti nyilatkozata fenntartásának szükségességét.”
